DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

28. oktober 2004 *

I sag C-124/03,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF,

indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) ved afgørelse af 11. marts 2003, indgået til Domstolen den 20. marts 2003, i sagen:

Artrada (Freezone) NV

Videmecum BV

Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf BV

mod

Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees,

* Processprog: nederlandsk.

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas (refererende dommer), og dommerne R. Schintgen og N. Colneric,

generaladvokat: M. Poiares Maduro
justitssekretær: ekspeditionssekretær F. Contet,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 24. juni 2004,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Artrada (Freezone) NV, Videmecum BV og Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf BV ved advokaterne A. Van Lent, N. Helder og M. Slotboom

— Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees ved J. Hoffmans, som befuldmægtiget, bistået af advokat B.J. Drijber

— Den Hellenske Republik ved V. Kontolaimos og I. Chalkias, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved T. van Rijn, som befuldmægtiget,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 15. juli 2004,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af Rådets direktiv 92/46/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsbestemmelser for produktion og afsætning af rå mælk, varmebehandlet mælk og mælkebaserede produkter (EFT L 268, s. 1).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en sag mellem aktieselskabet i henhold til arubansk ret, Artrada (Freezone) NV (herefter »Artrada«), anpartsselskabet Videmecum (herefter »Videmecum«) og anpartsselskabet Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf (herefter »Jac. Meisner«) på den ene side og Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (det nederlandske kvæg- og kødinspektorat, herefter »Rijksdienst«) på den anden side vedrørende Rijksdiensts nægtelse af at meddele tilladelse til import til Nederlandene af et produkt, der består af en blanding af 75,75% sukker, 15,15% skummetmælkspulver og 9,1% kakao.

Retsforskrifter

Fællesskabsbestemmelser

3 Artikel 1, stk. 1, i direktiv 92/46 bestemmer:

»Dette direktiv indeholder sundhedsbestemmelserne for produktion og afsætning af rå mælk, varmebehandlet konsummælk, mælk til fremstilling af mælkebaserede produkter og mælkebaserede produkter til konsum.«

4 Artikel 2 bestemmer:

»I dette direktiv forstås ved:

1) [...]

2) mælk til fremstilling af mælkebaserede produkter: enten rå mælk til forarbejdning eller flydende eller frossen mælk, der er fremstillet af rå mælk, der eventuelt har været underkastet en tilladt fysisk behandling såsom varmebehandling eller termisering, og hvis sammensætning eventuelt er blevet ændret, såfremt disse ændringer er begrænset til tilsætning og/eller fjernelse af mælkens naturlige bestanddele

3) [...]

4) mælkebaserede produkter: mejeriprodukter, dvs. produkter, der udelukkende er følgeprodukter af mælk, idet der dog kan tilsættes stoffer, der er nødvendige for fremstillingen, såfremt sådanne stoffer ikke anvendes med henblik på helt eller delvis at erstatte en mælkebestanddel, og mælkeholdige sammensatte produkter, dvs. produkter, hvor ingen bestanddel erstatter eller skal erstatte en mælkebestanddel, og hvor mælk eller et mejeriprodukt udgør et væsentligt

element, enten mængdemæssigt eller i kraft af de kendetegn, som det giver produktet

[...]«

5 Artikel 22 i direktiv 92/46, der er en del af kapitel III om import fra tredjelande, bestemmer:

»Bestemmelserne for import fra tredjelande af rå mælk, varmebehandlet mælk og mælkebaserede produkter, der er omfattet af dette direktiv, skal mindst svare til dem, der er fastsat i kapitel II for fællesskabsproduktionen.«

6 Direktivets artikel 23, stk. 1 og 2, bestemmer:

»1. For at sikre ensartet anvendelse af bestemmelserne i artikel 22 gælder bestemmelserne i det følgende.

2. I Fællesskabet kan kun indføres mælk eller mælkebaserede produkter:

a) der kommer fra et tredjeland, der skal opføres på en liste, som er opstillet i overensstemmelse med stk. 3, litra a)

b) der er ledsaget af et sundhedscertifikat i overensstemmelse med den model, der skal udarbejdes efter fremgangsmåden i artikel 31, og som er påtegnet af den kompetente myndighed i eksportlandet, der attesterer, at denne mælk og de mælkebaserede produkter både opfylder kravene i kapitel II og eventuelle andre betingelser eller giver tilsvarende garantier, som fastsat i henhold til punkt 3, og hidrører fra virksomheder, der kan give de garantier, der er omhandlet i bilag B.«

7 Kommissionens beslutning 95/340/EF af 27. juli 1995 om en foreløbig liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader import af mælk og mælkebaserede produkter, og om ophævelse af beslutning 94/70/EF (EFT L 200, s. 38) indeholder den liste over tredjelande, der er omhandlet i artikel 23, stk. 2, litra a), i direktiv 92/46. Aruba er ikke opført på listen.

8 Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet (EFT 1998 L 24, s. 9), beskriver denne kontrol.

De nationale bestemmelser

9 Den forelæggende ret har anført, at Kongeriget Nederlandene til opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til direktiv 92/46 bl.a. udstedte Warenwetbesluit Zuivel (nederlandsk bekendtgørelse om mejeriprodukter udstedt med hjemmel i den nederlandske levnedsmiddellov) (Stbl. 1994, s. 813, med senere ændringer).

10 Artikel 23 i direktiv 92/46 er gennemført ved artikel 16 i Warenwetregeling Zuivelbereiding (nederlandsk retsforskrift om fremstilling af mejeriprodukter udstedt i henhold til den nederlandske levnedsmiddellov) (Stcrt. 1994, s. 243, med senere ændringer). Denne bestemmelse henviser til den liste over tredjelande, der er indeholdt i bilaget til beslutning 95/340.

11 På tidspunktet for den afgørelse, der er anfægtet i hovedsagen, dvs. den 23. februar 2001, udpegede artikel 4 i Warenwetregeling Veterinaire controles (derde landen) (bestemmelser om veterinærkontrol (tredjelande), udstedt i henhold til den nederlandske levnedsmiddellov) (Stcrt. 2000, s. 207), bl.a. Rijksdienst som den kompetente myndighed for udførelse af den i direktiv 97/78 omhandlede kontrol.

12 Endelig kan Warenwetbesluit Invoer levensmiddelen uit derde landen (nederlandsk bekendtgørelse om import af levnedsmidler fra tredjelande udstedt i henhold til levnedsmiddelloven) (Stbl. 1993, s. 698) finde anvendelse på mad- og drikkevarer, der hidrører fra tredjelande og ikke er omfattet af fællesskabsbestemmelser.

De faktiske omstændigheder, tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

13 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at selskabet Artrada, der har hjemsted i Aruba, har fremstillet et blandingsprodukt af 75,75% sukker, 15,15% skummetmælkspulver og 9,1% kakao. Produktet, hvis enkelte bestanddele ikke kan adskilles, skulle anvendes som råvare til fremstilling af chokolademælk på fabrikker i Tyskland og Belgien. Jac. Meisner er toldklarerer og har af Videmecum, der er et datterselskab af Artrada, fået i opdrag at indgive toldangivelser for produktet.

14 Ved to toldangivelser blev containere den 26. januar 2001 angivet som import fra Aruba med henblik på overgang til fri omsætning. I en importdeklaration afgivet den 22. februar 2001 på anmodning af den kompetente myndighed er varens art angivet som »bakeryprod. (semi finished)«.

15 Som følge af en veterinærkontrol blev der ved afgørelse af 23. februar 2001 meddelt afslag på import af partiet til Den Europæiske Union med den begrundelse, at import af mejeriprodukter fra Aruba ikke var tilladt, at produktet ikke kommer fra en anerkendt bedrift, og at det ikke er ledsaget af et veterinærcertifikat. Afgørelsen blev påklaget, men Rijksdienst opretholdt importnægtelsen.

16 Der blev anlagt sag for Rechtbank te Rotterdam (Nederlandene). Ved dom af 4. marts 2002 gav Rechtbank te Rotterdam sagsøgerne medhold med den begrundelse, at den anfægtede afgørelse ikke var underskrevet af den person, der havde kompetence hertil. I medfør af nederlandsk lovgivning bestemte Rechtbank imidlertid, at den annullerede afgørelses retsvirkninger skulle stå ved magt.

17 Rechtbank, der støtter sig på et arbejdsdokument fra Kommissionen, har anført, at det pågældende produkt ikke er et »mælkebaseret produkt« som omhandlet i artikel 2, nr. 4, i direktiv 92/46, da denne kategori alene omfatter færdigvarer, hvorimod det pågældende produkt er et halvfabrikat. Rechtbank har med henvisning til direktivets formål om beskyttelse af folkesundheden udtalt, at en bestanddel i et produkt skal kunne underkastes en kontrol, og at mælkepulveret i produktet derfor skal kvalificeres som »mælk til fremstilling af mælkebaserede produkter« som omhandlet i artikel 2, nr. 2, i direktiv 92/46. Da halvfabrikatet — og følgelig mælkepulveret — kommer fra et tredjeland, som ikke er opført på listen over tredjelande i beslutning 95/340, var det med rette, at produktet ikke kunne indføres.

18 Appellanterne i hovedsagen har anlagt sag ved College van Beroep voor het bedrijfsleven (herefter »den forelæggende ret«), hvorunder de har gjort gældende, at mælkepulveret i blandingsproduktet kun ville være omfattet af direktivets anvendelsesområde, hvis det udgjorde et væsentligt element i produktet. Eftersom dette ikke var tilfældet i denne sag, skulle der alene tages stilling til, om artikel 3 i Warenwetbesluit Invoer levensmiddelen uit derde landen var opfyldt. Appellanterne i hovedsagen har under retsmødet for den forelæggende ret erklæret, at det mælkepulver, som er anvendt til fremstilling af produktet, var fremstillet på en anerkendt bedrift i Polen, der er godkendt til eksport af mejeriprodukter i overensstemmelse med direktiv 92/46. Appellanterne i hovedsagen foreslog Rijksdienst at udtage prøver af alle forsendelser til import af det pågældende produkt for at efterprøve, om kravene i den nederlandske lov var opfyldt, men Rijksdienst afviste dette, idet den fandt, at det pågældende produkt var omfattet af direktiv 92/46.

19 Den forelæggende ret har fastslået, at det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, hvorpå Rechtbank støttede sig, ikke har bindende virkning, og at det ikke nødvendigvis er udtryk for Kommissionens opfattelse. Den forelæggende ret fandt, at ordlyden af artikel 2, nr. 4, i direktiv 92/46 ikke isoleret betragtet giver grundlag for den fortolkning, at »mælkebaserede produkter« kun kan betyde produkter, der ikke forarbejdes yderligere. Den har endvidere anført, at hensynet til et højt niveau for beskyttelsen af folkesundheden heller ikke uden videre fører til, at direktiv 92/46 skal finde anvendelse på mælkebestanddele i halvfabrikata. Andre bestemmelser kunne således finde anvendelse. Appellanterne i hovedsagen har i denne forbindelse henvist til direktiv 97/78 og til Warenwetbesluit Invoer levensmiddelen uit derde landen.

20 Efter den forelæggende rets opfattelse er det ikke logisk at kræve i artikel 2, nr. 4, i direktiv 92/46, at mælk eller et mejeriprodukt skal udgøre et væsentligt element for at direktivet finder anvendelse, for derefter at antage, at direktivet alligevel finder anvendelse på den bestanddel, der ikke kvalificeres som sådan. Direktiv 92/46 finder følgelig anvendelse i alle de tilfælde, hvor mælk indgår som en bestanddel af et produkt, uden at det er afgørende at sondre mellem, om mælkebestanddelen er et væsentligt element eller ej. Hvis dette havde været formålet, kunne fællesskabslov-

giver have ladet det være tilstrækkeligt at kræve, at mælk eller et mejeriprodukt skal udgøre en bestanddel, uden at kvalificere disse som væsentlige.

21 Såfremt direktiv 92/46, og særligt direktivets artikel 2, nr. 2, finder anvendelse på det mælkepulver, der er en bestanddel, men ikke et væsentligt element, af et blandingsprodukt, må det derfor fastslås, om det er dette mælkepulver, eller om det er blandingsproduktet, der skal komme fra et land, der er opført på den liste over tredjelande, som er omhandlet i direktivets artikel 23, og være ledsaget af et sundhedscertifikat.

22 Såfremt mælkepulveret ikke er omfattet af artikel 2, nr. 2, i direktiv 92/46, må det derfor undersøges, om blandingsproduktet kan anses for et »mælkebaseret produkt«, og derfor om mælkepulveret således i sig selv udgør et væsentligt element i produktet eller giver produktet kendetegn, som omhandlet i direktivets artikel 2, nr. 4. Den forelæggende ret har hertil anført, at blandingsproduktet i toldangivelsen er henført under kode 1806 2095, dvs. at det anses for et »andet tilberedt næringsmiddel med indhold af kakao, flydende, i pastaform eller i pulverform«. Produktet er sammensat i overensstemmelse med anvisninger fra aftageren, som videreforarbejder produktet til chokolademælk.

23 Da College van Beroep voor het bedrijfsleven fandt, at der var tvivl om fortolkningen af direktiv 92/46, så retten sig nødsaget til at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål.

»1 a) Skal begrebet »mælk til fremstilling af mælkebaserede produkter« i artikel 2, nr. 2, i direktiv 92/46/EØF fortolkes således, at det (tillige) omfatter mælkebestanddele i et produkt, som også indeholder andre bestanddele, der ikke er mælkebestanddele, således at mælkebestanddelene ikke kan adskilles fra de øvrige bestanddele?

1 b) Såfremt spørgsmål 1a) besvares bekræftende: Skal artikel 22 i direktiv 92/46/EØF da fortolkes således, at direktivet ved import fra tredjelande alene finder anvendelse på mælkebestanddele i et produkt og følgelig ikke på det produkt, som indeholder mælkebestanddelen?

2 a) Omfatter begrebet »mælkebaserede produkter« i artikel 2, nr. 4, i direktiv 92/46/EØF udelukkende færdigvarer eller også halvfabrikata, som skal yderligere forarbejdes, inden de kan sælges til den endelige forbruger?

2 b) Såfremt artikel 2, nr. 4, i direktiv 92/46/EØF også omfatter halvfabrikata, efter hvilke kriterier skal det da afgøres, om mælk eller et mejeriprodukt enten mængdemæssigt eller i kraft af de kendetegn, som det giver produktet, udgør et væsentligt element som omhandlet i artikel 2, nr. 4, i direktiv 92/46/EØF?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

24 Den første del af det første spørgsmål vedrører fortolkningen af artikel 2, nr. 2, i direktiv 92/46. Den forelæggende ret ønsker oplyst, om begrebet »mælk til fremstilling af mælkebaserede produkter« omfatter mælkebestanddele i et produkt, som også indeholder andre bestanddele, der ikke er mælkebestanddele, således at mælkebestanddelene ikke kan adskilles. Den anden del af spørgsmålet, der er stillet

for det tilfælde, at den første del besvares bekræftende, vedrører fortolkningen af artikel 22 i direktiv 92/46. Den forelæggende ret ønsker oplyst, om direktivet ved import fra tredjelande finder anvendelse på mælkebestanddele i et blandingsprodukt eller på blandingsproduktet som sådant.

25 Som anført i den første betragtning til direktiv 92/46, sondres der i direktivet mellem rå mælk, varmebehandlet konsummælk, mælk til fremstilling af mælkebaserede produkter og mælkebaserede produkter. Disse fire begreber er defineret i direktivets artikel 2, nr. 1-4.

26 Det fremgår af ordlyden af direktivets artikel 2, nr. 2, at begrebet »mælk til fremstilling af mælkebaserede produkter« ikke omfatter et produkt, der består af en blanding af uadskillelige elementer, hvoraf mælkepulver er en af bestanddelene. Direktivets artikel 2, nr. 2, omfatter kun mælk som simpelt produkt, hvis sammensætning kun kan ændres ved tilsætning og/eller fjernelse af mælkens naturlige bestanddele.

27 Det ville i øvrigt være i strid med opbygningen og sammenhængen i direktiv 92/46, hvis direktivets artikel 2, nr. 2, fortolkedes således, at det omfattede mælkebestanddele i et blandingsprodukt, idet det ville tømme direktivets artikel 2, nr. 4, vedrørende »mælkebaserede produkter« for indhold.

28 Den første del af spørgsmålet skal besvares med, at artikel 2, nr. 2, i direktiv 92/46 skal fortolkes således, at begrebet »mælk til fremstilling af mælkebaserede produkter« ikke omfatter mælkebestanddele i et produkt, som også indeholder andre bestanddele, der ikke er mælkebestanddele, således at mælkebestanddelene ikke kan adskilles fra de øvrige bestanddele.

29 I betragtning af svaret på den første del af spørgsmål er den anden del genstandsløs.

Det andet spørgsmål

30 Den første del af det andet spørgsmål vedrører fortolkningen af artikel 2, nr. 4, i direktiv 92/46. Den forelæggende ret ønsker oplyst, om begrebet »mælkebaserede produkter« udelukkende omfatter færdigvarer eller også halvfabrikata, som skal yderligere forarbejdes, inden de kan sælges til den endelige forbruger. Med den anden del af spørgsmålet, der er stillet for det tilfælde, at artikel 2, nr. 4, i direktiv 92/46 også omfatter halvfabrikata, ønsker den forelæggende ret at identificere de kriterier, hvorefter det skal afgøres, om mælk eller et mejeriprodukt enten mængdemæssigt eller i kraft af de kendetegn, som det giver produktet, udgør et væsentligt element som omhandlet i artikel 2, nr. 4, i direktiv 92/46.

Indlæg for Domstolen

31 Samtlige de procesdeltagere, der har afgivet indlæg, er af den opfattelse, at begrebet »produkter« i artikel 2, nr. 4, i direktiv 92/46 omfatter såvel færdigvarer som halvfabrikata. Rijksdienst og Kommissionen har gjort gældende, at en sådan fortolkning er i overensstemmelse med formålet om beskyttelse af folkesundheden og med ønsket om at kontrollere mælken på det tidligst mulige produktions- eller anvendelsesstadium. Kommissionen har endvidere anført, at det arbejdsdokument fra dens tjenestegrene, som den forelæggende ret har henvist til, ikke kan fortolkes således, at bestemmelsen kun omfatter færdigvarer. Artrada, der kun subsidiært har påberåbt sig denne opfattelse, har gjort gældende, at der foreligger en national lov, der finder anvendelse på halvfabrikata, og at færdigvarer under alle omstændigheder skal opfylde fællesskabsbestemmelserne.

32 Disse procesdeltagere har anerkendt, at det er kvantiteten af mælken i et produkt, der af afgørende for, om mælken udgør et væsentligt element. Dette ville afgjort være tilfældet, hvis procentdelen af mælk i produktet oversteg 50%. Kommissionen har anført, at beskyttelsen af folkesundheden ville begrunde en kontrol af enhver mælkebestanddel i et produkt, men at kontrol af produkter, der blot indeholder små mængder mælk, skaber problemer for den kommercielle samhandel med tredjelande. Artrada har gjort gældende, at vægten af mælkepulveret svarende til 15,15% af produktets samlede vægt i hovedsagen ikke er tilstrækkelig til, at dette mælkepulver kan karakteriseres som et væsentligt element.

33 Samtlige procesdeltagere, der har afgivet indlæg, har gjort gældende, at de »kendetegn«, som mælken giver et produkt, kan fastslås ved produktets smag, dets ydre form, dets anvendelse eller endog de angivelser, der er anvendt ved importen af produktet. Procesdeltagerne har fremhævet de særlige vanskeligheder, der følger af den omstændighed, at det i hovedsagen drejer sig som et halvfabrikat, der ifølge importørerne skal anvendes i fremstillingen af en chokoladedrik ved tilsætning af mælk, men som lige så godt kunne anvendes som »Hagelslag« (chokoladegranulat). Parterne i hovedsagen er i denne forbindelse i tvivl om, i hvilket omfang der skal tages hensyn til den endelige anvendelse af produktet som angivet eller til smagen af den angivne færdigvare. Artrada har gjort gældende, at det i hovedsagen omhandlede mælkepulver er tilsat til kakao og sukker af hensyn til blandingsproduktets konsistens, men at det ikke er uundværligt i produktet. Selskabet har gjort gældende, at den mælk, der er til stede i det færdigvaren, i det væsentlige er den mælk, der tilsættes blandingsproduktet for at fremstille drikken, og at færdigvaren under alle omstændigheder smager mere af kakao end af mælk.

Domstolens svar

34 Artikel 2, nr. 4, i direktiv 92/46 skal i denne forbindelse fortolkes således, at begrebet »mælkebaserede produkter« omfatter såvel færdigvarer som halvfabrikata, som skal yderligere forarbejdes, inden de kan sælges til den endelige forbruger.

35 Det fremgår af en gennemlæsning af denne bestemmelse, at den ikke fastsætter nogen sondring mellem færdigvarer og halvfabrikata. En sådan sondring ville under alle omstændigheder være i strid med direktiv 92/46's formål om beskyttelse af folkesundheden, der tilsigter en kontrol af mælk, der spænder fra produktionen til afsætningen.

36 Når det pågældende produkt, der indeholder en mælkebestanddel, er et halvfabrikat, skal artikel 2, nr. 4, i direktiv 92/46 fortolkes således, at et halvfabrikat — hvori ingen bestanddel erstatter eller skal erstatte en mælkebestanddel, og hvori mælk eller et mejeriprodukt udgør et væsentligt element, enten mængdemæssigt eller i kraft af de kendetegn, som det giver halvfabrikatet — udgør et »mælkebaseret produkt«.

37 Det er således med hensyn til halvfabrikatet, at det skal undersøges, om den mælk, der findes i produktet, udgør et væsentligt element, enten mængdemæssigt eller i kraft af de kendetegn, som det giver halvfabrikatet. Med henblik herpå skal der tages hensyn til halvfabrikatets kendetegn og objektive egenskaber på tidspunktet for dets indførsel.

38 Med henblik på at fastslå, om mælken eller mejeriproduktet i et mælkebaseret halvfabrikat mængdemæssigt udgør et væsentligt element, skal andelen af mælken eller mejeriproduktet i produktet undersøges. Hvis denne andel ikke er dominerende eller tilstrækkelig væsentlig i det mælkebaserede halvfabrikat, kan mælken eller mejeriproduktet ikke anses for et væsentligt element i produktet alene på grundlag af mængden.

39 Med henblik på at afgøre, om mælken eller mejeriproduktet i et mælkebaseret halvfabrikat udgør et væsentligt element i kraft af de kendetegn, som den giver produktet, skal der tages hensyn til alle de objektive forhold, der foreligger på tidspunktet for produktets indførsel, navnlig den anvendelse, der kan foretages af halvfabrikatet, og dets smag.

40 I hovedsagen tilkommer det den kompetente national ret med direktiv 92/46's formål om beskyttelse af folkesundheden i tanke og under hensyntagen til alle de objektive forhold, der foreligger på tidspunktet for indførslen, at afgøre, om mælkepulveret i det blandingsprodukt, som appellanterne i hovedsagen har importeret, udgør et væsentligt element, navnlig som følge af de kendetegn, det giver blandingsproduktet.

41 Det følger af det ovenfor anførte, at det andet spørgsmål skal besvares således:

Artikel 2, nr. 4, i direktiv 92/46 skal fortolkes således, at begrebet »mælkebaserede produkter« omfatter såvel færdigvarer som halvfabrikata, som skal yderligere forarbejdes, inden de kan sælges til den endelige forbruger. I et sådant tilfælde skal det med hensyn til halvfabrikatet undersøges, om den mælk, der findes i produktet, udgør et væsentligt element, enten mængdemæssigt eller i kraft af de kendetegn, som det giver halvfabrikatet. Med henblik herpå skal der tages hensyn til halvfabrikatets kendetegn og objektive egenskaber på tidspunktet for dets indførsel, navnlig andelen af mælken eller mejeriproduktet i halvfabrikatet, den anvendelse, der kan foretages af halvfabrikatet, eller dets smag.

Sagens omkostninger

42 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg til Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

1) **Artikel 2, nr. 2, i Rådets direktiv 92/46/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsbestemmelser for produktion og afsætning af rå mælk, varmebehandlet mælk og mælkebaserede produkter skal fortolkes således, at begrebet »mælk til fremstilling af mælkebaserede produkter« ikke omfatter mælkebestanddele i et produkt, som også indeholder andre bestanddele, der ikke er mælkebestanddele, således at mælkebestanddelene ikke kan adskilles fra de øvrige bestanddele.**

2) **Artikel 2, nr. 4, i direktiv 92/46 skal fortolkes således, at begrebet »mælkebaserede produkter« omfatter såvel færdigvarer som halvfabrikata, som skal yderligere forarbejdes, inden de kan sælges til den endelige forbruger. I et sådant tilfælde skal det med hensyn til halvfabrikatet undersøges, om den mælk, der findes i produktet, udgør et væsentligt element, enten mængdemæssigt eller i kraft af de kendetegn, som det giver halvfabrikatet. Med henblik herpå skal der tages hensyn til halvfabrikatets kendetegn og objektive egenskaber på tidspunktet for dets indførsel, navnlig andelen af mælken eller mejeriproduktet i halvfabrikatet, den anvendelse, der kan foretages af halvfabrikatet, eller dets smag.**

Underskrifter.